

**Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem
Szent István Campus**

**Iskolai tanítási gyakorlat a Gourmand Vendéglátóipari,
Idegenforgalmi, Kereskedelmi, Szakképzőiskola, Technikum
és Gimnázium középfokú szakképző intézményben**

TANÁRI PORTFÓLIÓ

**Készítette: Marosszéky Soma
(ADLSAM)**

Vidékfejlesztés és Fenntartható Gazdaság Intézet

Humántudományi és Szakképzési Tanszék

2 féléves agrármérnök-tanár szak

Levelező tagozat

Konzulens: Dr. Khademi-Vidra Anikó
egyetemi docens

Gödöllő

2024

Marosszéky Soma okleveles folyamattervező élelmiszermérnök vagyok. A Szent István Egyetem budapesti campusán, az élelmiszertudományi karon végeztem 2020-ban. Jelenleg mérnökként dolgozom a Siemens Zrt. magyarországi központjában.

A tanári pálya iránti érdeklődésem nem újkeletű. Mivel pedagógus dinaszticiából származom (szüleim, nagymamám, nagynénik, nagybácsik) kicsi korom óta napirenden volt az életemben a tanítás, nevelés és a gyerekek iránti elköteleződés. Érlelődött és valóra vált az elképzelésem arról, hogy komoly szakmai képzéssel magam is folytassam a családi hagyományt. Így jelentkeztem a Szent István Egyetem Pedagógiai képzésére, ahol jelenleg tanulok.

A lassan egy éve tartó képzés során az elméleti órákon tanultak mellett a gyakorlati képzés is fontos szerephez jutott.

Számomra a legmeghatározóbb élmény a tanítási gyakorlat volt, amikor először álltam a katedra másik oldalán. Rájöttem, hogy az elméleti tudás nélkülözhetetlen a sikeres órához, de legalább annyira fontos, hogy a közös hangot megtaláljam a diákjaimmal. Hangsúlyos számomra az emberi oldal, az empátia, a nyitott, érdeklődő, őszinte magatartás, amik nélkül a tárgyi tudás nem elegendő.

A portfólióban is igyekeztem hangsúlyozni, hogy a folyamatos értékelés, a tanári aktív jelenlét nélkülözhetetlen. A humor, a közvetlen hang megteremtheti a **közös munka** alapját, amit a **következetes tanári magatartásnak** kell kiegészíteni. **Céлом** tehát minden esetben az volt, hogy a megtanítandó tananyag mellett az „emberi” oldalra is szánjak időt, ezekhez **alkalmazott módszereim** a tanári **kérdések**, rávezetések mellett, a verbalításra épülő **saját tapasztalataik megosztása**, a közösséggé formáló csoportmunkák, a közös munka közös értékelései voltak. Igyekeztem az **IKT eszközök** használatával a tárgyi tudás mellett a technikai és számítógépes ismereteket is elmélyíteni, a **PPT-k** jó lehetőséget adtak a fentiek gyakorlására. **Eredményként** könyvelem el, hogy megtanultam az elméleti tudás gyakorlatba történő átültetésének fortélyait, az óravázat készítés, a tematikus tervek, hospitálási naplók készítése segített abban, hogy tudatos tervezéssel menjek a tanulók közé és nem elé, mert meggyőződésem, hogy a helyes tanári jelenlét törekszik az „elvegyülésre” és nem a távolságtartást követi. Eredményemnek tekintem továbbá a **személyes tapasztalatokon** túl a vezető tanárom dicsérő szavait, a jó értékelést, a kritikákat, amire sok esetben szükségem volt, de mindenek fölött a tanulók együttműködését, a közvetlen, elfogadó magatartást, ami megkönnyítette a munkámat és sok erőt adott a tanítási gyakorlatok során. Az elméleti órák az egyetemen, a gyakorlati órák az iskolában a **szakmai tudásomat mélyítették el**, az alkalmazott módszerek a **módszertani fejlődésemet** segítették. A portfólió felépítését a követelményeknek megfelelően igyekeztem elkészíteni, a benne lévő anyagok követték az előírtakat. Az óravázlatok, tematikus tervek

képet rajzolnak a gyakorlati munkáról, a csatolt képek és anyagok az óra hangulatába engednek betekintést.

Igyekeztem a tanítási óráimon a szaktárgyi tudás átadása mellett, melynek módszere a kérdéseik megválaszolása volt például, a közösségfejlesztéssel is foglalkozni, valamint a csoport és mini-projekt jellegű feladatokkal. A tanulók személyiségének fejlesztéséhez járult hozzá a: 'Te mit tennél, ha...' és a 'Milyen tapasztalatod van...' kérdésekre épülő sok verbális feladat, melyek ötleteket adtak a társaiknak. Nem utolsó sorban a tanulói felelősségvállalást is segítette. A **tanulás irányítása, támogatása az órán** megvalósult a példák bemutatása során, ami kiindulópont volt a diákok számára az önálló feladat megoldásához. **Szaktárgyszertani fejlődésemhez** járult hozzá, hogy megtanultam a gyakorlati alkalmazását a PPT slide-ok felhasználásának és a diavetítésnek. Igyekeztem szóban **folyamatosan értékelni** az egyéni és a csoportmunkát is, láttam, az elismerés, biztatás nagyon fontos a számukra. **A kommunikációs fajták** közül a verbális jelentette az óra alapját, tapasztaltam, hogy a tanulók bátran kérdeznek és nyilvánítanak véleményt, ami igen imponáló és maximális tanári „együttműködést” kíván.

Összefoglalva a fentieket, úgy érzem sokat tanultam a képzés során, lehetőséget kaptam arra, hogy a családi környezetből hozottakat, amiket saját tanulói tapasztalataim bővítettek és formáltak az elmúlt évek alatt egy másik oldalról ismerjem meg és tanuljam meg. A portfólió készítése rendszerezte a megszerzett tudást, egyben ösztönzött a kreatív, eredeti megoldások, tervek elkészítésére és megvalósítására, mely a munka során mindig az elsődleges szempont volt és hitem szerint marad is számomra, amit a nagymamámtól megtanultam: mindig a „diák az első”. Hiszen:

„A tanításban nem az a legtöbb, hogy az ember azt a tudást, amit évtizedes elméleti és gyakorlati munkával megszerzett, továbbadja, hanem ... az ember önmagát adja tovább. A személyiségét. A példát.”

/Galgóczi Erzsébet/